

(בראשית א) אשר זרעו בו על הארץ. הבשילו אשכלהת ענבים - לשمر בם יין הקשפר. ראה כמה ראה אותו רשות. מה כתוב? (שם א) וכוס פרעה בירדי ואקח את הענבים ואשחת אותם.ongan
באן ראה אותה כוס הפרעולה, ניקת בית הרין, שיזאצט מאותם ענבים שנחננו לפערעה ושתה אותו, כמו שהיה בשביב ישראל. בין ששמע את זה יוסף, שמח ונרע דבר אמרת בחלום זהה. לכן פתר לו חלום לטוב על שבר את יוסף בזה.
בא ראה, אסרי לגפן עיריה - שנכפים מחת הגפן הזאת כל אותם תכילות חזקים של עמים עובדי עובודה זהה, כמו שאמרנו, בשביב גפן ואת נקשר ונכפה אותו הPCM שליהם, ונתבאר.

רבי שמעון אמר, יש גפן ויש גפן. יש גפן קדושה עצמונה, ויש גפן שנקראת (דברים ל) גפן סדום, ויש (ירמיה ב) גפן נכירה בת אל נכר. משום לכך כתוב גפן זאת, אותה שנקראת בלה ורעת אמרת שורק - אלו ישראל שיזאים מהגפן הזה. פשחתו יسرائيل ועוזבו את הגפן הזה, מה כתוב? כי מגפן סדום גפנס וגנו, וכןן יש גפן ויש גפן.

רבי יהודה ורבי יצחק היו הולכים בדרך. אמר רבי יהודה לרבי יצחק, גולך בשדה תהה, שהוא דרך יותר ישירה. הכלga עד שהכלgo, אמר רבי יהודה, כתוב (משל ל) לא מירא לביתה משלג כי כל ביתה לביש שניים. האי קרא, רבי חזקיה חברנא אווקים ביה. דאמר, דינא דחיבבי דגיהנם טריסר ירחין, פלגא מנינוו במחה ופלגא מנינוו בטלג.

הבשילו אשכלהת ענבים, לנטרא בהו יין דמנדרא.

חמי מפני חמא ההוא רשע. מה כתיב, (בראשית ט) וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואשחת אותם. הבא חמא ההוא כוס פרעללה, יניקה דבי דינא, דגפיק מאינון ענבים הדתיהיב לפערעה ושתי ליה, כמה דהוה בגיניהו נישראל. פיוון דשמע יוסף דא, חדוי, וידע מלה דקשוט בהאי חלמא. בגין כך פשר ליה חלמא לטוב, על דבר ליה לヨוסף בהאי.

כא חזי, אסרי לגפן עיריה, הדתפפין תחות האי גפן כל אינון חילין פקיפין דעתמן עובדי עובדה זהה, כדאמרן, בגין האי גפן, אתקשר ואתפפיא ההוא חילא דלהו. ואתאמר.

רבי שמעון אמר, אית גפן, ואית גפן. אית גפן קדישא עלאה, ואית גפן דאקרי, (דברים ל) גפן סדום, ואית (ירמיה ב) גפן נכירה בת אל נכר. בגין לכך כתיב גפן זאת, היהיא דאקרי בלה זרע אמרת שורק אלו ישראל, דגפק מהאי גפן. כר חבו ישראל, ושבקו להאי גפן, מה כתיב, כי מגפן סדום גפנס גגורו. בגין לכך אית גפן ואית גפן.

רבי יהודה ורבי יצחק הוו אולי בארכא. אמר רבי יהודה לרבי יצחק, גיזיל בהאי חקל, זה הוא ארוח מיישר יתר. אולו. עד דהוו אולי, אמר רבי יהודה, כתיב, (משל ל) לא מירא לביתה משלג כי כל ביתה לביש שניים. האי קרא, רבי חזקיה חברנא אווקים ביה. דאמר, דינא דחיבבי דגיהנם טריסר ירחין, פלגא מנינוו במחה ופלגא מנינוו בטלג.